

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Cornelii Hazart Societatis Iesv Theologi Discursus Morales In Selectiora Loca Genesis, Exodi, Levitici, Numerorum

Hazart, Cornelius

Antverpiæ, 1688

Discvrsvs XI. Secundum Miraculum, & prima plaga Ægypti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52700](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52700)

2. Docet hic homo præterea, nemini, quantumvis misero, compatiendum, opprimantur subditi, exhauriantur illorum pecunia: redigantur ad paupertatem, pereant cum liberis, lamententur, conquerantur, nihil curandum, modo Status politicus maneat integro. Axioma quod naturam humanam ac Societatem evertit, si enim nemini compatiendum, quod nulli creaturæ proprium est nisi soli homini, degeneramus in bestias, imo peiores simus, quamvis enim bestia à natura non habeant ut compati possint, legimus tamen & Leones & Elephantos etiam in furore miseris peperisse. Occurrebat puellæ cuidam è carcere fugitivæ furibundus Leo in silva, illam dilaceraturus, sed ubi lacrymas vidit, audiitque ex illa se jam ex vinculis erupisse, deposito furore, pepercit. Discurrebat *Goe* in *India* per plateas totus in furia *Elephas*, & omnibus fugientibus, domosque cludentibus, remanserat parvus in platea porculus, quem ut *Elephas* vidit plorantem, arreptam proboscide, suaviter in humili tecto, quod pro foribus erat, sine ulla læsione deposuit: Ergo *Machiavellus* docet quod ne quidem bestia, quantumvis rationis expertes, nollent admittere. Et tales Doctores ac magistros audiunt Christiani? & illius impios libros legit ac pervolvit juvenus majori aviditate quam sacros libros & pios? quid mirum quod tali impietate imbuti, sint sicuti *Pharao*, cujus cor induratum erat, & nolebat audire *Moysem* & *Aaron*? magisque mirabatur facta maleficorum, quam Miracula Dei?

DISCVRSVS XI.

Secundum Miraculum, & prima plaga Ægypti.

Videns, inquit Scripturâ Dominus Deus, quod primo Miraculo *Pharao* magis obduruisset, voluit ut *Moyse* & *Aaron*, adderent alterum, quo *Pharaonem*, *Ægyptiosque* puniret.

Dixit ergo Deus ad *Moysem*: Vade ad *Pharaonem* mane: Ecce egredietur ad aquas, & stabis in occursum ejus super ripam fluminis, & virgam, qua conversa est in draconem, tolles in manu tua, dicesque ad eum: Dominus Deus Hebraorum misit me ad te, dicens: Dimitte populum meum ut sacrificet mihi in deserto, & usque ad presens tempus noluisti audire: Hac igitur dicit Dominus: In hoc scies quod sim Dominus: Ecce percussam virga

ergo aqua in manu mea est, aquam fluminis, & vertetur in sanguinem, & pisces quoque qui in flumine sunt, morientur, & computrescent aqua & affligentur Aegyptii bibentes aquam fluminis.

Dixit quoque Dominus ad Moysen. Dic ad Aaron: Tolle virgam tuam & extende manum tuam super aquas Aegypti, & super fluxus eorum, & reos ac paludes, & omnes lacus aquarum, ut vertantur in sanguinem, & sit cruor in omni terra Aegypti, tam in ligneis vasis, quam in saxeis.

Feceruntque Moyses & Aaron sicut praeceperat Dominus, & elevans virgam, percussit aquam fluminis coram Pharaone & servis eius quae versa est in sanguinem, & pisces qui erant in flumine mortui sunt, computruitque fluxus, & non poterant Aegyptii bibere aquam fluminis, & fuit sanguis in terra Aegypti.

Duas rationes adferunt interpretes quare prima Aegypti plaga fuerit conversio aquarum in sanguinem.

Prima est. Quia in Aegypto vix unquam pluit, unde vix unquam ibi alias habent aquas quam fluminis Nili, qui exundando agros fecundat per totam Aegyptum. De Nilo ergo plurimum gloriabantur Aegyptii, seque Beatos jactabant, & flumen illud divinis honoribus quasi Deum prosequabantur, ut refert Solinus cap. 35: Voluit, ergo Deus hic ante omnia illos punire propter istam idololatriam ut se solum Dominum esse agnoscerent sicut dixerat moysi, ut diceret Pharaoni, scilicet: In hoc scies quod sim Dominus, percutiam aquam fluminis, & vertetur in sanguinem, & flumen quod vos habetis pro Deo, non poterit mihi resistere.

Secunda ratio est quam adfert D. Augustinus Serm. 87 de temp. Penitentia. Justo, inquit, Dei judicio factum est, ut de illo fluvio Aegyptii biberent sanguinem, in quo parvulos Hebraeorum necare conlueverant, *empla.* juxta illud quod ait Sapiens Sap. cap. 11: Per qua peccat quis, per haec & torquetur.

Probat hoc fuisse D. Chrysostomus ex variis locis Scripturae. Accusaverant Danielem Principes Babyloniae apud Regem Dariam, propterea missus fuit in lacum Leonum, sed detecta illius innocentia, jubente Rege, inquit Scriptura Daniel cap. 8, adducti sunt viri illi qui accusaverant Danielem, & in lacum Leonum missi sunt, & filii, & uxores eorum, & in momento discerpti.

Septuaginta Reges amputatis pedum ac manuum summitatibus federant sub mensa Adonibezec Regis Chananaeorum, & collegerant sub mensa ejus ciborum reliquias. Postea captus fuit Adonibezec

ab *Othoniele* Principe *Iudaorum*, & amputatae quoque illi fuerunt summitates pedum ac manuum, adeo ut agnosceret vindictam divinam, dicens: *Sicut feci, ita reddidit mihi Deus.*

Paraverat *Aman* *Mardocheo* patibulum quinquaginta cubitos altum, sed suspensus est *Aman*, inquit Scriptura, *Esther* cap. 7, in patibulo quod paraverat *Mardocheo*.

Falso accusaverant duo Seniores *Susannam* adulterii, ut lapidaretur, & ipsimet ab omni populo lapidati fuerunt.

Jezebel occiderat innocentem *Naboth*, & linxerant canes sanguinem ejus in agro *Jezebel*; in eodem agro linxerunt canes sanguinem *Jezebel* cum praecipitata esset per fenestram e suprema parte domus.

Plura exempla habemus in aliis Historiis. 1. *Christus* in Pascha Crucifixus fuerat a *Judaeis*; Quadraginta annis post, *Titus* & *Vespasianus* in festo Paschatis, interceperunt *Ierusalem*, in qua tunc erant, propter solennitatem, facile tricies centena hominum millia, quorum tanta multitudo fuit acta in Crucem circum mania, ut loci figendis Crucibus non amplius superesset.

2. Filia *Herodiadis* causa fuerat cur amputaretur caput *Ioanni Baptistae*, ipsa postea transiens glaciem, illaque rupta, demergitur capite tenus in aquas, & a glacie caput illi abscinditur.

3. *Calvinista* quidam in *Gallia*, regius officarius, curaverat conlocatum altaris lapidem collocari sub patibulo, ut rei illic plecterentur, ipse primus in illo lapide plexus fuit.

4. Mirabile est quod narrat *Famianus Strada* *Decade* 1. de *Belle-Isle* lib. 9. Anno, inquit, 1578, ejectionis *Antverpiæ* Patribus Societatis in eos, qui vacuas eorum aedes invisebant, fuit unus aliquis e trinis scurra, qui ludum populo facturus, hasce aedes ingressus, fasciculum straminis, albæ appensum virgæ, pro foribus suspendit e fenestra, quod tunc erat signum pestis. Movit ea species praeterexpectationibus admirationem, nonnullis risum: Atque ex illis uni fore impertinenter pulsanti, ille intus exclamans. Quid malum, inquit, hi pulsas? an non praefixa mortis insignia, virgam & stramen conspicis? quotquot has aedes incolebant, peste sublatis sunt. Mirum dictu, eodem die cum nusquam esset in tota urbe contagio, subito voli derisoris domum invasit pestis, coegitque illum domi fieri ex quo risum in aliena captaverat.

Numquid jam ex omnibus antedictis clare vides, verissimum

esse quod Sapiens ait: *Per quæ peccat quis, per hæc & torquetur* ?

Miramur aliquando nobis aduersa aliqua evenire, quia nescimus quare, vel unde: Aliquis facit iacturam bonorum, adscribit fortunæ, cogitet an ipse aliquando non fuerit causa iacturæ alienæ, iniustitiam illi faciendo. Punitur per quæ peccavit: Alius persecutiones patitur ab hostibus suis, cogitet an non aliquando ipsemet persecutus sit innocente. Alius non assequitur magnum aliquod officium quod prætendebat, cogitet an nunquam malis artibus, falsis dictionibus, & ex invidia similiter excluderit alterum.

Alius habet immorigeros, & refractarios liberos, cogitet quoties ipsemet parentibus suis inobediens fuerit. Certe lego de quodam parente quod capillis à filio extractus fuerit extra domum, & parentem falsum fuisse, se idem parenti suo fecisse. Alius denique multas afflictiones habet medias inter divitias, cogitet an non aliquando egenos affixerit negando illis quod facile poterat dare ex abundantia sua. Quia semper hoc manet verum: *Per quæ peccat quis, per hæc & torquetur*. Sic *Egyptios* plestebat Deus per mutationem fluvii in sanguinem, quia sanguinem puerorum innocentium in flumine effuderant.

Verum, inquit Scriptura, etiam malefici *Pharaonis* similiter aquas reverterunt in sanguinem; verosimile est hoc illos fecisse cum jam aquæ ad naturalem statum reverterant, cum enim *Moyse* omnes aquas mutasset in sanguinem, unde illi aquas habere poterant quas mutarent? Unde puto mutationem à *Moyse* factam ad unum forte alterumve diem durasse, maleficorum vero ad tres quatuorve dies, quia inter hanc plagam, & illam quæ sequitur, dicit Scriptura septem dies intercessisse.

Interea *Pharao* videns rursus maleficos suos idem fecisse quod fecerat *Moyse*, magis cor suum obduravit.

DISCURSUS XII

Secunda plaga Ranarum.

Itaque iussu Dei vadit *Moyse* ad *Pharaonem*, & ait: *Hæc dicit Dominus: Dimitte populum meum ut sacrificet mihi*. Sed noluit illos audire: *Extendit ergo Aaron manum suam cum virga super aquas*

N n 2

Egypti,